

Tístrams táttur

Tað var áður í fyrndini,
saman untust tvey:
Tístram og hon Ísin frú,
av harmi sprungu tey.

*Burt skal eg ørind ríða,
hvør er mær betri?
blanki ella brúni?
brúni ella reyði?
Burt skal eg ørind ríða.*

2. So vóru tey í ástum kær,
so var lagt í minni:
tað mátti ei annað úti vera,
tá ið annað tað var inni.

3. So vóru tey í ástum kær,
so er komið til mín:
tey lótu ikki hugin av
falla millum sín.

4. Faðir hans og móðir
tala um sín vilja,
hvát tey skuldu til ráða fá,
teirra ástir at skilja.

5. Svarar tað Tístrams móðir,
hon var í ráðum vond:
“Nú skal lata brævið skriva,
senda yvir lond.

6. Nú skal lata brævið skriva,
senda yvir lond:
Fraklands kongur dóttur eigur,
giftast skal honum í hond.

7. Vil hann ikki hansara dóttur
sær til ektar gifta,
bjóða honum ei onnur kor
enn lív frá londum skifta.”

8. Gingu tey í grasagarði
við miklum ástarbragdi,
søtan kossin kysti hann hana,
hendur um hálsin lagdi.

9. “Lat tær góðan hugin siga,
aftur skal eg koma,
elska tær ikki annan mann
heldur enn eg mær konu!”

10. Lat tær góðan hugin siga,
aftur komi eg víst,
elska tær ikki annan mann
heldur enn eg mær vív.”

11. Tístram og hans fluttmenn
settu segla á vond,
teir fóru um tann sama dag
eystur í Frakland.

12. Vinda teir upp síni silkisegl,
gulli vovin við brand,
strikaðu ei á bunka niður
fyr enn við Frakland

13. Kastar sínum akkerum
á so hvítan sand,
fyrstur steig harri Tístram
sínum fótum á land.

14. Úti í miðjum grasagarði
akslar síni skinn,
og so búgvinn gongur hann
í høggar hallir inn.

15. Og so búgvinn gongur hann
í høggar hallir inn,
sum Fraklands kongur við borði sat
við monnum hundrað fimm.

16. Hann fekk honum tey dýru brøv,
perlur dró av hendi:
“Harri, her eru brøvini tey,
mín faðir og móðir sendu!”

17. Kongur gár for sína dóttur,
leitar við hana ráð:
“Her er komin ein ungur maður,
tílíkan eg ongan sá.

18. Higar er komin ein ungur maður,
tílíkan eg ongan sá,
spyrja teg, mín sæla dóttir,
um tú vilt hann á.”

19. Hon var øll á lofti,
heldur seg so glaða,
hon kom har at borðinum,
sum Tístram fyri sat.

20. Hon kom har at borðinum,
sum Tístram fyri var,
eingin sá hana gráta,
men allir sóu hana læa.

21. “Vilt tú ikki mína dóttur
tær til ektar gifta,
eg bjóði tær ei onnur kor
enn lív frá londum skifta.”

22. “Frættir tað ikki Ísin frúgv
eystur í síni lond,
at eg lovist tíni dóttur,
giftist tær í hond!”

23. Tóku teir harra Tístram
av so tungum stríði,
tað var mær av sonnum sagt,
fyri Ísin frú læt hann lívið.

24. Aftur sigla Tístrams menn
við so lítið geingi,
bæði eldur og brúnur roykur
logar um teirra streingir.

25. Kastar sínum akkerum
á so hvítan sand,
sjálv var gingin Ísin frú
niður til sjóvarstrand.

26. “Sjálv var gingin Ísin frú
niður til sjóvarstrand:
“Hvar er harra Tístram,
hví kemur hann ikki á land?”

27. Svarar tá ein av sveinunum
av so tungum stríði:
“Harra Tístram á Fraklandi
fyri teg læt hann lívið!”

28. Ísin frú og hennara fluttmenn
settu segl í vond,
tað var á tann sama dag
eystur í Frakland.

29. Kasta sínum akkerum
á so hvítan sand,
fyrst steig hon Ísin frú
sínum fótum á land.

30. So loyniliga gekk hon frá strondum
eingin var við hana varur, [niðan,
brendi inni konur og børn,
hvar hon kom at garði.

31. Sváraði tá Fraklands kongur,
login leikar so hátt:
“Hvat havi eg til sakar gjørt,
hví eri eg brendur á nátt?”

32. Svaraði hon Ísin frú
av so tungum stríði:
“Tú tókt harra Tístram
so bráðliga burtur av lívi!”

33. Tí svaraði Fraklands kongur,
login leikaði við honum:
“Sá er seggur í verøldini,
ið eigur góða konu.”

34. Tað var enntá Ísin frú,
svaraði honum an:
“Sá er seggur í verøldini,
ið hevur ein góðan mann.”

35. Tað var enntá Ísin frú,
fram við bálinum gekk,
hon kom har at gálганum,
sum Tístram fyri hekk.

36. Tekur hon harra Tístram,
setur í grønan vøll,
tað var mær av sonnum sagt:
tungan var ikki snjøll.

37. Hon sprakk av harmi eftir hann,
tann hin rika frú,
svørji tann eið á mína trúgv:
Tað hendir ongun nú.

Úr Færøsk Anthologi. Hammershaimb skrivaði upp eftir eini gamlari konu í Hovi. Kvæðið
fínt bara í tí einu uppskriftini.